

Hitchcock-vogels halen de media

De maand februari leverde enige "Hitchcock-vogels" op. Plaatselijke bladen in het Gooi weidden uitgebreide artikelen aan "Whoopie", de kauw, woonachtig aan de Diependaalselaan maar regelmatig rondvliegend boven Hilversum. Whoopie haalde zelfs de TV. In het programma "Man bijt Hond" van de NCRV verscheen hij/zij met zijn/haar verzorgster Sandra, die er voor de camera voor pleitte om de vogel met rust te laten en haar vrijheid te respecteren. De Telegraaf bleef niet achter. Verschillende artikelen verhaalden over een tamme kauw, die de naam "Kamikaze Sjonnie" kreeg. Rijssen was in rep en roer. Sjonnie veroorzaakte door zijn optreden hier en daar hevige opschudding. Allerlei advie-

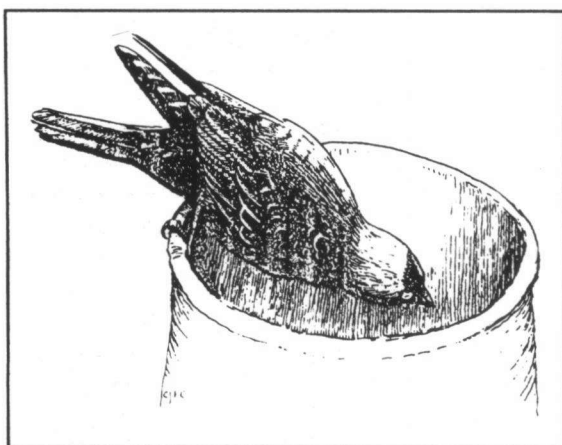
zen werden gegeven om de kauw te vangen. Tevergeefs. Doodschieten werd er toen geroepen! Maar eerst moest hiervoor een vergunning worden aangevraagd. Net op tijd ving een ijverige dierenbeschermster de vogel, Sjonnie zit nu bij een kauwenkenner. Achilles Cools verhaalt in zijn laatste, zeer boeiend en knap geschreven boek "De Kauwentuin" onder andere over zijn in vrijheid levende imprint kauwen. Kauw Gent werd door hem gered na een leven van zeven jaar in een kleine kooi met slecht voer en een erbarmelijk verenkleeft. Kauw Dieks ontkwam ternauwernood aan een executie. Tipper en Nutak hadden dezelfde ervaringen als Gent. Ook Scharminkel wist wat zogenaamde dierenliefde is.

Maar eigenlijk is het vogelkwekking tot de dood erop volgt. Mijn losvliegende tamme kraaien konden menigmaal de weg naar huis niet terugvinden. Gelukkig kwamen ze op hun pad geen "Hitchcockers" tegen, maar welwillende mensen. Een dame belde me op:

"Er zit een kraai in de tuin die gewerschoten imiteert en af en toe blaft als een hond. Bovendien wil hij met ons mee in de auto. Is die vogel van u?" Ja, dat was hij. Dat was kraai Papa. Een andere telefonische melding luidde: "Bij ons konijnenhok zit een kraai mee te eten van het konijnenvoer. Af en toe roept hij: 'Carla, ben je boven?', afgewisseld met 'potverdomme, hou op!' Ja, dat was kraai Paultje.

Omdat ik een vogelhospital had, kreeg ik meestal de eerste meldingen binnen van zoekgeraakte tamme vogels. De tamme kauw of kraai, die de weg naar huis niet weet terug te vinden en honger begint te krijgen, landt nog wel eens vol vertrouwen op de schouder van een kind of een volwassene. Hij is een imprint en verwacht vriendelijkheid en eten. Maar de uitverkorene vindt het maar griezelig en geeft de vogel een mep, waarop de vogel reageert met een flinke snavelhouw. Soms vloeit er bloed. Er breekt paniek uit, mensen beginnen zich er mee te bemoeien, de pers rukt aan, de politie volgt. 'Doodschieten' klinkt er luid. Het 'Hitchcock-effect' werkt op volle toeren. De ene vogel heeft geluk en overleeft het. De andere wordt geliquideerd.

CARLA HOLZENSPIES

Kauw